

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
7Гж1.616/11
11.05.2011.године.
Н И Ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Зорана Ђорђевића, председника већа, Весне Вукас и Тање Ристић, чланова већа, у правној ствари тужиоца С.Р. из С., кога заступа Д. П., адвокат из С., против тужене Општине Сурдулица – Општинска управа, коју заступа Општински јавни правобранилац, ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Врању – Судска јединица у Сурдулици V- 22 П1.бр.1889/10 од 07.12.2010.године, у седници већа одржаној дана 11.05.2011.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене Општине Сурдулица – Општинске управе, а пресуда Основног суда у Врању – Судска јединица у Сурдулици V- 22 П1.бр.1889/10 од 07.12.2010.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању – Судска јединица у Сурдулици V- 22 П1.бр.1889/10 од 07.12.2010.године поништена су решења Начелника Општинске управе – Општине Сурдулица бр.118 – 4/2010-01 од 14.01.2010.године и бр.118-4/2010- 01 од 01.02.2010.године, тужена је обавезана да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада и обавезана је да исплати тужиоцу 42.500,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка.

Против наведене пресуде је у законском року изјавила жалбу тужена, побијајући је у целости, са свих законских разлога, предлажући да се укине или преиначи тако што ће се одлучити о захтевима парничних странака.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.372 ЗПП, Апелациони суд је нашао да жалба није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде из чл.361 ст.2 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. У жалби се јасно не указује на друге повреде поступка .

Нису основани разлози жалбе о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и о погрешној примени материјалног права.

Правилном оценом проведених доказа, првостепени суд је правилно расправио битне чињенице да су оспорена решења донета у поступку смањења броја запослених у органима Општинске управе – Општине Сурдулица, које је уследило после доношења Закона о одређивању максималног броја запослених у локалној администрацији („Сл.гл РС“ бр.104/2009). Одредбама тог закона из чл.1 и 2. ст.6 и 7. је одређен укупан максималан број запослених у органима јединица локалне самоуправе, установама које се финансирају из буџета (осим установа у области образовања, здравства и предшколских установа) привредним друштвима и другим облицима организовања чији је једини оснивач јединица локалне самоуправе (осим јавних предузећа), а који се финансирају из буџета (локална администрација), тако што је одређен укупан максимални број запослених на неодређено време у локалној администрацији. Поступајући по одредбама наведеног закона Општинска управа тужене Општине је најпре утврдила број запослених на неодређено време и број запослених који представља вишак запослених у Општинској управи, према критеријумима из закона, тако што је утврђено да се број запослених са 27 смањи на 20. Потом је донет Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Општинској управи бр.110-7/2009-01 од 30.12.2009.године , који је ступио на снагу 14.01.2010.године . Програм решавања вишка запослених није донет у време доношења првостепеног решења бр.118 - 4/2010-01 од 14.01.2010.године којим је утврђено да је тужилац у звању самостални стручни сарадник, на пословима комуналног полицајца за предео изузетних одлика на Власини, остао нераспоређен услед промена у организацији у Општинској управи, због чега је престала потреба за његовим радом , па му престаје радни однос са правом на отпремнину, зараде , накнаде зараде и других примања која му нису исплаћена до дана престанка радног односа .Такав програм донет је у поступку одлучивања по приговору тужиоца изјављеног против првостепеног решења, а пре доношења другостепеног решења бр.118-4/2010-01 од 01.02.2010.године, којим је делимично усвојен приговор и измењено првостепено решење утолико што је утврђено да запосленом престаје радни однос даном коначности решења, а у осталом делу изреке је потврђено. Пре доношења првостепеног решења није вршена оцена резултата рада тужиоца и других запослених у складу са поступком који је прописан Правилником Општинске управе тужене Општине, а та оцена је извршена само за 2009.годину. Оцена је извршена у време доношења другостепеног решења .

У поступку пред првостепеним судом утврђене су и чињенице да у време доношења првостепеног решења Општинска управа није имала у виду имовно стање тужиоца, а његово имовно стање је утврђено у поступку по приговору, при чему је то стање утврђено на бази службене евиденције којом

располаже тај орган. Имовно стање осталих запослених није утврђивано ,односно о томе тужена није пружила доказе суду .

С тим у вези, правилна је оцена првостепеног суда да првостепени орган није имао у виду оцену рада тужиоца и његово имовно стање , те оцену рада других запослених и њихово имовно стање , у тренутку доношења оспореног првостепеног решења, јер то решење не садржи разлоге о наведеним околностима. Разлоге о томе садржи другостепено решење, што указује да је наведене околности имао у виду другостепени орган.

Правилна из чл.9 ст.1 Закона о одређивању максималног броја запослених у локалној администрацији прописано је да запослени у органима јединица локалне самоуправе који након ступања на снагу акта о систематизацији радних места из чл.2 ст.6 Закона остану нераспоређени остварују права у складу са прописима којима се уређују права запослених у органима јединица локалне самоуправе. У поступку утврђивања статуса нераспоређеног запосленог у органу јединице локалне самоуправе и утврђивања да за радом запосленом престаје потреба у установи, привредном друштву и другом облику организовања у обзир се узимају резултати рада и имовно стање , у складу са применом општинских прописа о раду и на начин и у обиму који су утврђени у тим прописима .

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитирано материјално право, произилази да се жалбом не доводи у сумњу оцена првостепеног суда о основаности тужбеног захтева , јер Општинска управа тужене Општине није провела поступак утврђивања статуса нераспоређених запослених у том органу за чијим радом је престала потреба у складу са критеријумима који су прописани цитираним материјалним правом, будући да првостепени орган није имао у виду резултате рада и имовно стање тужиоца и осталих запослених код утврђивања њиховог статуса приликом доношења првостепеног решења, а без значаја су чињенице да су ти критеријуми утврђени у поступку по приговору тужиоца против првостепеног решења , јер је одлука по приговору морала бити донета само на бази околности које су постојале у време доношења првостепеног решења , односно на којима је засновано првостепено решење.

Обзиром да су поништена оспорена решења о престанку радног односа тужиоцу, правилна је одлука којом је наложено послодавцу да тужиоца врати на рад .

Из изнетих разлога, а будући да је правилна и одлука која се односи на трошкове парничног поступка , жалба је оцењена као неоснована а побижана пресуда као правилна и на закону заснована.

На основу чл.375 ЗПП, решено је као у изреци.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ дана 11.05.2011.год. 7 Гж1.616/11

**Председник већа-судија,
Зоран Ђорђевић**

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ:

Одлука је донета једногласно

Дана 11.05.2011 године

судија известилац: **Зоран Ђорђевић**

Одлука израђена дана 26.05.2011. године

Записничар,

Чланови већа:

Председник већа,